

29 Iunie : Prăznuirea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Pe cei ce împreună cu oamenii s-au arătat mai înainte îngereste cugetând, și acum cu îngerii fiind, cu cântări îngeresti și lui Dumnezeu cuvioase, să lăudăm pe întâi stătătorii Apostolilor, ca pe cei ce sunt izbăvitorii sufletelor noastre, strigând:

Bucurați-vă Petru și Pavele, Apostolilor!

(Condacul întâi din Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel)

"Pentru ce am părăsit catolicismul?"

Anul acesta se împlinesc 26 de ani de la moartea mucenicească a episcopului Pavel de Ballester-Convolver (1927-1984). Întru pomenirea sa, readucem la lumină această mărturie, în care ne explică cum și de ce a trecut de la romano-catolicism la Ortodoxie, scris pe vremea când era încă ierodiacon. Acest articol a fost publicat în două numere ale revistei „Kivotós” (din iulie 1953, și decembrie 1953, pag. 483-485). Fostul monah franciscan venit la Ortodoxie (la obârșie, un nobil catalan din Barcelona) a studiat în Grecia, la Atena și Halki. Acolo a fost hirotonit ierodiacon în 1953 și ieromonah în 1954. Prima sa slujire preotească a fost în Constantinopol (1954-1959), apoi în cadrul Arhiepiscopiei Ortodoxe Grecești a Americii (1959-1984). În 1970 a fost hirotonit episcop al Nazianzului, în New York, cu scaunul în Mexic. Lucrarea sa de cleric, profesor universitar și autor prolific a fost strălucită și remarcabilă, punându-i-se din păcate capăt prin moartea sa prematură.

A fost ucis la sfârșitul Dumnezeieștii Liturghii slujită în capitala Mexicului în anul 1984, de un fanatic romano-catolic. La înmormântarea sa a mers și Iacov al Americii, care cunoștea lucrarea misionară a energicului episcop. În 2006, osemintele acestui nou-mucenic al Ortodoxiei au fost strămutate din porunca Patriarhiei Ecumenice într-un monument aparte, în curtea catedralei mitropolitane din Ciudad de México.

O DILEMĂ ÎNFRICOȘĂTOARE

Întoarcerea mea la Ortodoxie a început într-o zi când făceam ordine în cataloagele din biblioteca mănăstirii de care aparțineam. Această mănăstire este a ordinului Franciscanilor și se află în patria mea, Spania. Pe când aranjam diferite documente vechi referitoare la Inchiziție, mi-a căzut în mâini un manuscris cu adevărat șocant, ce data din anul 1647. În acest manuscris se spunea despre o decizie a Inchiziției care anatematiza ca eretic pe orice creștin ce cuteza să creadă, să accepte și să transmită altora faptul că Apostolul Pavel avea drept suport al propovăduirii sale autoritatea apostolică.

Era vorba de o descoperire de-a dreptul cutremurătoare, pe care mintea mea n-o putea cuprinde. M-am gândit pe moment, ca să-mi

liniștesc sufletul, că poate este vorba de vreo greșeală de tipar sau de vreo plastografie – lucru de altminteri obișnuit în Biserica Apuseană din acea perioadă, căci despre ea era vorba în acel manuscris. Dar tulburarea și surprinderea mea a devenit și mai mare când am cercetat și am constatat că acea hotărâre a Inchiziției la care făcea referire acel text a existat în realitate, era autentică!

Într-adevăr, deja în două cazuri anterioare, adică la 1327 și respectiv la 1351, Papii Ioan al XXII-lea și Clement al VI-lea condamnaseră succesiv și anatematizaseră pe oricine ar fi îndrăznit să tăgăduiască că Apostolul Pavel, pe toată durata lucrării sale apostolești, ar fi fost subordonat în totalitate autorității monarhico-bisericești a primului Papă și Împărat al Bisericii – adică Apostolului Petru.